

سازمانهای امروزی در گذر از پارادایم نوگرایی به پسانوگرایی

سمیه فخمی حسین زاد

دانشجوی دکترای مدیریت صنعتی گرایش استراتژی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران
fakhimi.somayeh@yahoo.com آ

چکیده

تعبیر مدرن (نوگرایی) و پست مدرن (پسانو گرایی) وارد رشته های مختلف، از جمله هنر، ادبیات، اقتصاد، علوم اجتماعی و... شده است به نحوی که تئوری های قبلی را تحت الشعاع قرار داده و آنها را ناکافی می داند. بنابراین طبیعی است که این اندیشه ها، وارد عرصه مدیریت و سازمان شود چرا که رشته مدیریت ترکیبی از رشته های علوم انسانی، علی الخصوص علوم اجتماعی است. این نوشتار با مروری اجمالی بر اندیشه های ظهور نوگرایی و رویکرد تکامل یافته و انتقادی پس از آن تحت عنوان پست مدرنیسم یا فرانوغرایی در زمینه های مرتبط با مفهوم سازمان، ابتدا به معرفی و مقایسه برخی ویژگیهای سازمانهای نوین مدرن با سازمانهای فرانونین پست مدرن می پردازد و سپس به برخی از ابعاد فرایند مدیریت در سازمانهای پست مدرن بخصوص زمینه های مطالعاتی آن اشاره می کند. پسامدرنیسم در واقع ریشه در مفهوم مدرنیته و مدرنیسم دارد و بدون توجه به آن، شاید به خوبی قابل دریافت و ارزیابی نخواهد بود. اساس جامعه مدرن بر روند صنعتی شدن، پیشرفت علم و فناوری نوین استوار است. شاید بتوان گفت که در حال حاضر جدیدترین و فراگیرترین اندیشه های فکری و اجتماعی در مجامع غربی جریانی است که به جنبش پسامدرن معروف شده و به نوبه خود تأثیری جهانی در نحوه نگرش به پدیده ها در دنیای معاصر داشته است.

واژگان کلیدی: پارادایم، پسانوگرایی، سازمان، مدیریت، نوگرایی